

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z wniosku M. K. i P. Spółki z o.o. w W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w W.
o podleganie ubezpieczeniom społecznym,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 27 lutego 2019 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy P. Spółki z o.o. w W. od wyroku Sądu
Apelacyjnego w [...] z dnia 19 lipca 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 19 lipca 2017 r., III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...] zmienił wyrok Sądu Okręgowego w W. z 27 listopada 2015 r., XIII U [...] w ten sposób, że oddalił odwołanie M. K. i P. Sp. z o.o. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, [...] Oddział w W. z 9 października 2014 r., stwierdzającej, że M. K. nie podlega ubezpieczeniom społecznym pracowników z tytułu zatrudnienia w P. Sp. z o.o. od 5 maja 2010 r. i rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł P. Sp. z o.o. (skarżący). Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance jej oczywistej zasadności, która w ocenie skarżącego przejawia się w naruszeniu prawa materialnego przez Sąd drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) wymaga przedstawienia wyводу wykazującego, w czym wyraża się oczywista zasadność skargi. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (postanowienie Sądu Najwyższego z 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, LEX nr 1124094). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wykazanie oczywistego naruszenia konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacji, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (postanowienie Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, LEX nr 1232793).

Odnosząc powyższe założenia do niniejszej sprawy, Sąd Najwyższy stwierdza, że skarżący nie wykazał kwalifikowanego naruszenia prawa, które przemawiałoby za merytorycznym rozpoznaniem skargi kasacyjnej. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący nie wskazał przepisów, które zostały w oczywisty sposób naruszone przez Sąd drugiej instancji. Uzasadnienie wniosku nie zawiera również jurydycznych argumentów wskazujących na konieczność jej merytorycznego rozpoznania, gdyż sprowadza się jedynie do polemiki ze stanowiskiem przyjętym przez Sąd drugiej instancji. Sąd Najwyższy jako sąd kasacyjny nie jest sądem trzeciej instancji, zatem taka argumentacja – sprowadzająca się do wyrażenia niezadowolenia z rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji - jest oczywiście niewystarczająca do przekonania Sądu Najwyższego na etapie przedsądu co do konieczności merytorycznego rozpoznania sprawy.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy zważył jak w sentencji stosownie do art. 398⁹ § 2 k.p.c.